

det fremmede net, men som fortsat er en del af samtrafikproduktet, idet de er nødvendige del-elementer af den pågældende form for leje af infrastrukturkapacitet. Således indeholder aftaler om national roaming ofte også aftaler om trafikregistrering, videredirigering og lignende.

Herudover kan aftaler om national roaming indeholde aftale-elementer, der indebærer, at den samtrafikforpligtede påtager sig selve kunde-takseringen, regningshåndtering m.v. Disse aftale-elementer er imidlertid ikke en del af samtrafikproduktet og er derfor ikke omfattet af eventuelle samtrafikforpligtelser.

Til stk. 3

Denne kategori af samtrafik omfatter tjenesteudbyderadgang, hvorved der forstås engroskøb af eksisterende slutbrugerprodukter med henblik på gensalg eller videresalg til egne slutbrugere.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 40, stk. 5, der indeholder hjemmel til, at forskningsministeren nærmere kan afgrænse, hvilke former for slutbrugerprodukter, der skal være omfattet af lovreguleringen af tjenesteudbyderaftaler.

Lovreguleringen af adgangen til engroskøb af telenet eller teletjenester omfatter som udgangspunkt alle slutbrugerprodukter, der udbydes til en ikke på forhånd afgrænset kreds af slutbrugere.

De slutbrugerprodukter, som omfattes af samtrafikreguleringen, vil på grundlag af en aftale om tjenesteudbyderadgang kunne videresælges direkte uden nogen form for ændring, eller den udbyder, som køber produktet via en tjenesteudbyderaftale, kan købe produktet med henblik på videreudvikling af dette, anvendelse af en ændret prissætning overfor slutbrugeren end det oprindeligt udbudte produkt, udbud i kombination med andre produkter eller lignende.

I den pågældende forståelse af dette samtrafikprodukt ligger også, at det samtrafikprodukt, man i givet fald har adgang til at få tjenesteudbyderadgang til, på alle punkter vil være det samme, som den forpligtede udbyder tilbyder slutbrugere. Dette gælder også m.h.t. kontraktvilkår m.v.

Eksempelvis vil det være muligt at anmode om tjenesteudbyderadgang til gensalg af et slutbrugerprodukt i form af et almindeligt telefoni-abonnement med tilhørende ind- og udgående samtaler, på samme kontraktvilkår som dette stilles til rådighed for slutbrugeren, herunder f.eks. inklusive adgang til i givet fald at benytte frit operatørvalg i kombination med abonnementet, og så herefter benytte dette produkt til at sælge egne slutbrugere et kombinationsprodukt, hvori der også indgår fast operatørvalg for hele slutbrugers

trafik. I denne situation ville slutbrugeren, hvis denne fortsat var kunde hos det oprindelige selskab, ikke betale nogen form for minutbaseret taksering til det oprindelige selskab. Den udbyder, der anmoder om tjenesteudbyderadgang til et sådant produkt, vil følgelig heller ikke skulle betale for et »minutforbrug«, som ikke finder sted.

En aftale om tjenesteudbyderadgang som nævnt kan således i praksis f.eks. erstatte en aftale om leje af ubestrykt infrastrukturkapacitet i det faste net (leje af det rå kobber/abonnentledningen) eller erstatte investering i egen bygning af abonnentnet.

Det ovenfor nævnte princip om, at tjenesteudbyderadgang giver ret til at indgå aftale om gensalg af et produkt på vilkår svarende til dem der tilbydes slutbrugeren (dog med engrosrabat, jf. § 55 om prisreguleringen af dette samtrafikprodukt), gælder også andre former for supplerende kontraktbetingelser, som gælder over for slutbrugeren.

Bestemmelsen giver derimod ikke adgang til engroskøb af delelementer af samlede slutbrugerprodukter, f.eks. abonnementsdelen af et samlet produkt eller formidlingen af samtaleminutter. Bestemmelsen i § 49 om adgang til alene at indgå aftaler om delelementer af nettet, delelementer af et samtrafikprodukt eller lignende, finder således ikke anvendelse på aftaler om samtrafik om tjenesteudbyderadgang.

Der er tale om et samtrafikprodukt, som kun i meget begrænset omfang er omfattet af EU-reguleringen, og som falder uden for direktivernes definition af samtrafikbegrebet. Der er således tale om en dansk regulering, som både m.h.t. afgrænsningen af produktets indhold og m.h.t. de bestemmelser, der regulerer forpligtelserne til at stille dette til rådighed, går betydeligt videre end den fælles EU-regulering af samtrafik.

Til stk. 4

Denne kategori af samtrafik omfatter fælles udnyttelse af bygninger, centraludstyr m.v., hvorved forstås adgang til samhusning. Det vil sige adgang til i centralbygninger eller andre lokaliteter, som en udbyder af telenet eller teletjenester ejer, lejer eller på anden måde har rådighed over, at opstille og vedligeholde centraler, det nødvendige transmissionsudstyr, koblingsudstyr, krydsfelter m.v., som i praksis giver mulighed for fremføring og styring af signaler mellem bestemte termineringspunkter i forbindelse med aftaler om samtrafik. Samtrafikproduktet kan anvendes i kombination med et eller flere af de øvrige produkter. Vurderingen af, hvorvidt dette samtrafikprodukt udgør en flaskehalsressource, afhænger således i vidt